

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет педагогічної освіти та соціальної роботи
Кафедра соціальної роботи та педагогіки вищої школи

СИЛАБУС
нормативного освітнього компонента

Соціальне партнерство

(назва освітнього компонента)

підготовки бакалавра
(назва освітнього рівня)

Спеціальності 232 Соціальне забезпечення
(шифр і назва спеціальності)

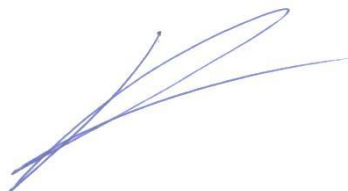
освітньо-професійної програми Соціальне забезпечення

Силабус освітнього компонента «Соціальне партнерство» підготовки бакалавра, галузі знань 23 Соціальна робота, спеціальності 232 Соціальне забезпечення, за освітньо-професійною програмою Соціальне забезпечення.

Розробник: Колосок Андрій Мирославович, кандидат економічних наук, доцент

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми:

(доц. Колосок А.М.)

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи
протокол № 2 від 4 вересня 2024 р.

Завідувач кафедри:

(доц. Чернета С.Ю.)

I. Опис освітнього компонента

Таблиця 1

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній ступінь	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	23 Соціальна робота 232 Соціальне забезпечення ОПП Соціальне забезпечення ОС бакалавр	Нормативна
Кількість годин/кредитів <u>120/4</u>		Рік навчання <u>1</u>
		Семестр <u>2-ий</u>
		Лекції <u>30</u> год.
		Практичні (семінарські) <u>30</u> год. Лабораторні _____ год. Індивідуальні _____ год.
		Самостійна робота <u>52</u> год.
ІНДЗ: €		Консультації <u>8</u> год.
	Форма контролю: екзамен	
Мова навчання		Українська

II. Інформація про викладача (- ів)

ППП Колосок Андрій Мирославович

Науковий ступінь кандидат економічних наук

Вчене звання доцент

Посада доцент кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи

Контактна інформація

Телефон +380667288130

Електронна пошта Kolosok.Andrew@vnu.edu.ua

Дні занять <http://94.130.69.82/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

III. Опис освітнього компонента

1. Освітній компонент «Соціальне партнерство» належить до циклу нормативних дисциплін професійної підготовки бакалавра галузі знань 23 Соціальна робота спеціальності 232 Соціальне забезпечення, освітньо-професійної програми Соціальне забезпечення. Вивчається в другому семестрі, формою підсумкового контролю є екзамен. На вивчення освітнього компонента відведено 4 кредити (120 годин), у тому числі: 30 годин лекційних, 30 год. практичних, 8 год. консультації та 52 год. самостійної роботи.

Вивчення освітнього компонента «Соціальне партнерство» сприятиме підвищенню рівня професійної компетентності майбутніх бакалаврів з соціального забезпечення, їх готовності кваліфіковано і майстерно виконувати свої професійні обов'язки, забезпечить оволодіння сучасними теоретичними і прикладними знаннями з основ партнерських відносин у соціальній сфері.

2. Пререквізити:

Для освоєння освітнього компонента використовують знання, вміння і навички сформовані у ході вивчення ОК «Вступ до спеціальності», ОК «Етика фахівця соціальної сфери».

Постреквізити:

Освоєння даного освітнього компонента є необхідним для подальшого вивчення ОК «Соціальна політика», написання курсової роботи з теорії та практики соціальної політики, здачі атестаційного екзамену.

3. Мета - засвоєння здобувачами освіти цілісної системи знань про засади соціального партнерства, вивчення основ проведення соціального діалогу в сфері соціально-трудових відносин, опанування методів розбудови партнерських стосунків між стейкхолдерами громади заради ефективного надання соціальних послуг.

Завдання освітнього компонента: засвоїти сутність та значення соціального партнерства; вивчити інституційне забезпечення соціального партнерства; засвоїти правове забезпечення соціального партнерства; розглянути соціальну відповідальність як основу партнерських відносин; дослідити зарубіжний досвід соціального партнерства; розглянути соціальний діалог як механізм колективно-договірного регулювання; вивчити інформаційну політику у сфері соціального партнерства та соціальну звітність; розглянути значення волонтерства у соціальному партнерстві; дослідити соціальне партнерство між клієнтом та соціальним працівником; ознайомити із особливостями конфліктів та шляхами їх вирішення.

4. Освітній компонент спрямований на формування інтегральної компетентності (Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної діяльності соціального забезпечення або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та методів відповідної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов); *загальних компетентностей* (ЗК1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК4. Здатність планувати та управляти часом. ЗК5. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. ЗК6. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово у професійній діяльності. ЗК10. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми. ЗК11. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК12. Здатність працювати в команді. ЗК13. Здатність до міжособистісної взаємодії. ЗК14. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети. ЗК15. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків. ЗК16. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо);

фахових компетентностей (ФК1. Здатність аналізувати суспільні процеси, пов'язані з соціальним розвитком держави, регіонів і громад. ФК5. Здатність до співпраці у міжнародному середовищі та розпізнавання міжкультурних проблем у професійній практиці. ФК12. Здатність до організації та управління процесами в соціальному забезпеченні. ФК13. Здатність дотримуватися етичних принципів та стандартів у професійній діяльності. ФК14. Здатність до генерування нових ідей та креативності у професійній сфері. ФК15. Здатність виявляти і залучати ресурси організацій партнерів з соціальної допомоги для виконання завдань професійної діяльності. ФК16. Здатність застосовувати сучасні інструменти і технології ризик-менеджменту на різних етапах моніторингу соціальних процесів, попередження, подолання або мінімізації наслідків конфліктів, соціальних ризиків та складних життєвих обставин).

Очікувані програмні результати навчання: ПРН1. Використовувати усну та письмову комунікацію українською мовою для здійснення професійної діяльності. ПРН2. Ідентифікувати причинно-наслідкові зв'язки розвитку суспільства та прояви соціально-економічних проблем у різних категорій населення. ПРН7. Використовувати базові знання про принципи державної соціальної політики та шляхи соціального забезпечення населення. ПРН8. Застосовувати засоби соціально-правової політики в сфері соціального захисту, базові знання з юриспруденції та законодавства України в галузі соціального забезпечення. ПРН9. Виявляти готовність до взаємодії з колегами по роботі, приймати управлінські рішення в організації роботи виконавців. ПРН11. Визначати соціальні проблеми та потреби і причини їх виникнення, тенденції розвитку, наслідки, соціальний стан певних категорій населення. ПРН12. Аналізувати ефективність соціально-економічної підтримки населення та здійснювати відповідну корекцію в межах компетентності. ПРН14. Визначати зміст співпраці з організаціями та установами з метою залучення їх до соціального захисту населення. ПРН15. Приймати практичні рішення для покращення соціального добробуту та підвищення соціальної безпеки. ПРН17. Пояснювати актуальні процеси у соціальній сфері та соціальному забезпеченні на державному, регіональному та місцевому рівнях на державному, регіональному та місцевому рівнях. ПРН19. Ефективно працювати як індивідуально, так і у складі міждисциплінарної команди фахівців. ПРН20. Демонструвати уміння креативно вирішувати проблеми та приймати інноваційні рішення, мислити та застосовувати творчі здібності до формування принципово нових ідей. ПРН 21. Застосовувати дієвий інструментарій та технології попередження, подолання або мінімізації наслідків конфліктів, соціальних ризиків та складних

життєвих обставин.

Soft skills: вміння налагоджувати міжособистісні контакти; вміння працювати в команді; креативність; вміння прогнозувати, гнучкість, швидка адаптація до змін та ін.

МЕТОДИ НАВЧАННЯ:

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1) За джерелом інформації: *словесні*: лекція із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (PowerPoint – Презентація, платформа Zoom, MOODLE, Office 365, вебсервіс Google Classroom), пояснення, розповідь, бесіда; *наочні*: спостереження, ілюстрація, демонстрація; *практичні*: *вправи*.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом науково-педагогічного викладача; самостійна робота здобувачів освіти: з книгою; виконання індивідуальних навчальних проєктів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо), ретроспективний метод.

5. Структура освітнього компонента

Таблиця 2

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ.	Сам. роб.	Конс.	Форма Контролю ¹ / Бали
Змістовий модуль I. Теоретичні основи соціального партнерства						
Тема 1. Сутність та значення соціального партнерства	12	2	4	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/4
Тема 2. Інституційне забезпечення соціального партнерства	12	4	2	6		ДС, ДБ, РЗ/К, Т/2
Тема 3. Правове забезпечення соціального партнерства	12	2	4	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/4
Тема 4. Соціальна відповідальність як основа партнерських відносин	12	4	2	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/2
Тема 5. Зарубіжний досвід соціального партнерства	12	2	4	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/4
Разом за модулем 1	60	14	16	26	4	16
Змістовий модуль II. Формування добробуту населення						
Тема 6. Соціальний діалог як механізм колективно-договірного регулювання	12	4	2	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/2
Тема 7. Інформаційна політика у сфері соціального партнерства та соціальна звітність	12	2	4	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/4
Тема 8. Волонтерство у соціальному партнерстві	12	4	2	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/2
Тема 9. Соціальне партнерство між клієнтом та соціальним працівником	12	2	4	5	1	ДС, ДБ, РЗ/К, Т/4

Тема 10. Конфлікти та їх вирішення	12	4	2	6		ДС, ДБ, РЗ/К, Т/2
Разом за модулем 2	60	16	14	26	4	14
Види підсумкових робіт						Бал
Модульна контрольна робота						60/Т
МКР 1						30
МКР 2						30
ІНДЗ						10
Всього годин/ Балів	120	30 ³	30 ³	52	8	100

Примітки: ^{1/} Методи та форми контролю: ДС – дискусія, ДБ – дебати, Т – тести, ТР – тренінг, РЗ/К – розв’язування задач/кейсів, ІНДЗ/ІРС – індивідуальне завдання/індивідуальна робота здобувача освіти, РМГ – робота в малих групах, МКР/КР – модульна контрольна робота/ контрольна робота, Р – реферат, а також аналітична записка, аналітичне есе, аналіз твору тощо.

У випадку набору здобувачів освіти менше 15 (малокомплектна група) кількість аудиторних годин зменшується вдвічі. Теми не розглянуті аудиторно опрацьовуються здобувачами освіти самостійно.

6. Завдання для самостійного опрацювання

Таблиця 3

Тема	Кількість годин
Змістовий модуль І. Теоретичні основи соціального партнерства	
Тема 1. Сутність та значення соціального партнерства 1.1. Сутність поняття «соціально-трудові відносини». 1.2. Принципи соціально-трудових відносин. 1.3. Сутність поняття «соціальне партнерство». 1.4. Історія становлення соціального партнерства. 1.5. Рівні та цілі соціального партнерства. 1.6. Принципи соціального партнерства. 1.7. Функції соціального партнерства. 1.8. Механізм взаємодії елементів соціального партнерства. 1.9. Суб’єкти соціального партнерства та об’єкти їх інтересів. 1.10. Двопартизм та трипартизм.	5
Тема 2. Інституційне забезпечення соціального партнерства 2.1. Міжнародна організація праці(МОП). 2.2. Національна служба посередництва і примирення. 2.3. Національна тристороння соціально-економічна рада. 2.4. Галузеві тристоронні соціально-економічні ради. 2.5. Профспілки та їх об’єднання. 2.6. Об’єднання організацій роботодавців України. 2.7. Особливості функціонування територіальних тристоронніх соціально-економічних рад. 2.8. Тристороння основа управління фондами соціального страхування. 2.9. Державна служба України з питань праці. 2.10. Спеціальна комісія для вжиття заходів щодо запобігання різкому зростанню безробіття під час масового вивільнення працівників.	6
Тема 3. Правове забезпечення соціального партнерства 3.1. Кодекс законів про працю України. 3.2. Закон України «Про соціальний діалог в Україні». 3.3. Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності». 3.4. Закон України «Про організації роботодавців, їх об’єднання, права і гарантії їх діяльності». 3.5. Закон України «Про колективні договори і угоди». 3.6. Закон України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)».	5

3.7. Закон України «Про охорону праці». 3.8. Конвенція МОП № 98 «Про застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів». 3.9. Конвенція МОП № 144 «Про тристоронні консультації для сприяння застосуванню міжнародних трудових норм». 3.10. Конвенція МОП № 154 «Про сприяння колективним переговорам».	
Тема 4. Соціальна відповідальність як основа партнерських відносин 4.1. Історія розвитку соціальної відповідальності. 4.2. Суть і значення соціальної відповідальності. 4.3. Сфери прояву соціальної відповідальності. 4.4. Переваги соціальної відповідальності. 4.5. Піраміда соціальної відповідальності А. Керолла. 4.6. Базові принципи соціального партнерства у діяльності соціального відповідального бізнесу. 4.7. Суть міжнародних ініціатив та критеріїв ефективності соціальної відповідальності. 4.8. Американська модель соціальної відповідальності бізнесу. 4.9. Європейська модель соціальної відповідальності бізнесу. 4.10. Японська модель соціальної відповідальності бізнесу.	5
Тема 5. Зарубіжний досвід соціального партнерства 5.1. Інституційна структура і правова база національних тристоронніх органів соціального партнерства країн членів ЄС. 5.2. Соціальне партнерство в Франції. 5.3. Соціальне партнерство в Німеччині. 5.4. Соціальне партнерство в Литві. 5.5. Соціальне партнерство в Норвегії. 5.6. Соціальне партнерство в Польщі. 5.7. Соціальне партнерство в Сполученому Королівстві Великої Британії. 5.8. Соціальне партнерство в Японії. 5.9. Соціальне партнерство в США. 5.10. Соціальне партнерство в інших країнах.	5
Змістовий модуль II. Практичні засади соціального партнерства	
Тема 6. Соціальний діалог як механізм колективно-договірного регулювання 6.1. Сутність понять «соціальний діалог» та «колективно-договірне регулювання соціально-трудових відносин». 6.2. Основні принципи та рівні соціального діалогу. 6.3. Сторони і суб'єкти соціального діалогу в Україні. 6.4. Форми соціального діалогу. 6.5. Практичні механізми розбудови соціального діалогу на рівні держави, бізнесу та третього сектору. 6.6. Сутність та структура Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні. 6.7. Галузеві угоди соціального партнерства. 6.8. Регіональні(територіальні) угоди соціального партнерства. 6.9. Сутність та структура Колективного договору. 6.10. Соціальний діалог у роботі соціальних закладів: особливості роботи соціального працівника.	5
Тема 7. Інформаційна політика у сфері соціального партнерства та соціальна звітність 7.1. Основи формування інформаційної політики у сфері соціального партнерства та соціальної відповідальності. 7.2. Принципи формування інформаційної політики у сфері соціального партнерства.	5

7.3. Побудова системи інформаційних комунікацій у сфері соціального партнерства. 7.4. Публічність і репутація у професійному співтоваристві. 7.5. Інтереси стейкхолдерів щодо соціальної звітності. 7.6. Порядок звітування про виконання Колективного договору. 7.7. Форми соціальної звітності. 7.8. Сутність та завдання соціального звіту. 7.9. Структура соціального звіту. 7.10. Аналіз соціального звіту.	
Тема 8. Волонтерство у соціальному партнерстві 8.1. Важлива роль волонтерства у розбудові соціального партнерства для вирішення соціальних проблем у населення. 8.2. Закон України «Про волонтерську діяльність». 8.3. Історія виникнення волонтерства. 8.4. Типи волонтерів за родом діяльності. 8.5. Правила роботи з волонтерами. 8.6. Цикл управління волонтерськими ресурсами. 8.7. Механізм розбудови соціального партнерства для розвитку волонтерства та благодійності. 8.8. Шляхи залучення матеріальних та фінансових ресурсів для волонтерських організацій. 8.9. Міжнародні волонтерські організації. 8.10. Волонтерські організації в Україні.	5
Тема 9. Соціальне партнерство між клієнтом та соціальним працівником 9.1. Історія формування соціального партнерства у сфері соціальної допомоги та соціальних послуг та соціального замовлення. 9.2. Роль соціального партнерства у розвитку територіальних громад. 9.3. Адвокація як основа соціального партнерства між клієнтом та соціальним працівником. 9.4. Соціальне замовлення як форма соціального партнерства у сфері соціальної роботи. 9.5. Посередництво (медіація) як вид представництва інтересів клієнта. 9.6. Дії соціального працівника при здійсненні представництва інтересів клієнта. 9.7. Приклади роботи соціального працівника як менеджера соціальних послуг. 9.8. Посередницька процедура як функціональний обов'язок соціального працівника. 9.9. Професійні якості соціального працівника. 9.10. Соціальне партнерство та його роль у формуванні міжсекторальної співпраці у процесі надання соціальних послуг.	5
Тема 10. Конфлікти та їх вирішення 10.1. Визначення сутності поняття «конфлікт». 10.2. Типи конфліктів. 10.3. Причини конфліктів. 10.4. Основні учасники конфліктних ситуацій. 10.5. Структура, функції, причини та механізм соціального конфлікту. 10.6. Способи регулювання конфліктів. 10.7. Алгоритм вирішення конфліктних ситуацій. 10.8. Профілактика та попередження виникнення конфліктів. 10.9. Склад та функції мобільних груп реагування на сімейні конфлікти. 10.10. Інститут сімейної медіації в Україні.	6
Всього	52

Індивідуально-дослідне завдання (ІНДЗ) видаються здобувачам освіти на першому занятті, і виконуються здобувачем самостійно у письмовій формі при консультуванні з викладачем. Вправи здобувач освіти вибирає самостійно, не більше 1. Максимальна кількість балів за **ІНДЗ 10 балів**.

1. Розкрийте сутність понять «соціальне партнерство», «соціально-трудові відносини», «трипартизм».
2. Зобразіть та поясніть схему інституційного забезпечення соціального партнерства.
3. Охарактеризуйте правове забезпечення соціального партнерства.
4. Розкрийте різницю між Американською та Європейською моделлю соціальної відповідальності.
5. Вкажіть, що із зарубіжного досвіду соціального партнерства можна застосувати на території України.
6. Проаналізуйте колективний договір будь-якої установи (підприємства).
7. Проаналізуйте соціальний звіт будь-якої компанії.
8. Наведіть приклад волонтерської організації в Україні та проаналізуйте її діяльність.
9. Розкрийте технологію медіації як спосіб вирішення сімейних конфліктів.
10. Опишіть алгоритм вирішення трудових конфліктів.

Критерії оцінювання ІНДЗ

10 балів - здобувач освіти самостійно обґрунтовує, викладає своє бачення, логічно, цілісно, послідовно та стилістично, граматично правильно будує відповідь; аналізує різні погляди для кожної ситуації, наводить два доречні аргументи, використовує набуту з різних джерел інформацію для розв'язання поставлених ситуацій; вкінці робить висновок, який органічно впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів; робота відзначається багатством слововживання та художньою цінністю.

5 балів - здобувач освіти самостійно обґрунтовує, викладає своє бачення, логічно, цілісно, послідовно та стилістично, граматично правильно будує відповідь; аналізує різні погляди для кожної ситуації, наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; висновок впливає із проблеми, яка аналізується; у роботі є недоліки: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; висловлювання не завжди обґрунтовані, не підкріплені фактичним матеріалом, переходи між ними не є вмотивованими.

0 балів - здобувачем освіти висловлення не відповідають або частково відповідають проблемі, яка розглядається; лексика і граматична будова мовлення на елементарному рівні; теза не відповідає запропонованій темі; наведені аргументи не є доречними; прикладу немає або він не є доречним

IV. Політика оцінювання

Оцінювання знань здобувачів освіти ОК «Соціальне партнерство» здійснюється на основі результатів поточного і підсумкового модульного контролю знань згідно «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки». Завдання поточного контролю – перевірка навчальних досягнень здобувачів освіти. Завдання підсумкового модульного контролю – перевірка розуміння і засвоєння здобувачами освіти програмового матеріалу загалом, логіки та взаємозв'язків між окремими розділами, здатності творчого використання засвоєних знань, уміння сформувати своє ставлення до певної проблеми ОК тощо. Оцінювання здійснюється за **100-бальною** шкалою.

Формою контролю вивчення ОК «Соціальне партнерство» є екзамен. Максимальна кількість балів за поточний контроль з освітнього компонента становить 40 балів. Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має за мету перевірку рівня підготовленості здобувачів освіти до виконання конкретної роботи. Поточний контроль реалізується в різних формах, зокрема опитування, захист проєктів, робота в малих групах, індивідуальна робота студентів, виступи на практичних заняттях, участь у дискусіях та дебатах, експрес-контроль, перевірка результатів виконання різноманітних індивідуальних науково-дослідних завдань, контроль засвоєння того навчального матеріалу, який заплановано на

самостійне опрацювання здобувачем, тощо. Максимальний бал за кожну з форм роботи визначено у таблиці 2 силабуса освітнього компонента. Результат самостійної роботи здобувачів освіти оцінюється на практичних заняттях із відповідної теми. За активність на заняттях здобувач освіти може додатково отримати до 20 % максимального поточного бала, але при цьому сума поточних балів за семестр не повинна перевищувати, як правило, 40.

За рішенням кафедри студентам, які брали участь у роботі конференцій, підготовці наукових публікацій, в олімпіадах, конкурсах студентських наукових робіт й досягли значних результатів, може бути присуджено додаткові (бонусні) бали, які зараховуються як результати поточного контролю. Систему бонусних балів погоджує науково-методична комісія факультету.

Підсумковий модульний контроль здійснюється після завершення вивчення тем змістового модуля у формі виконання здобувачем освіти модульної контрольної роботи у вигляді письмового або комп'ютерного тестування та проводиться або під час навчального заняття (його частини). Максимальний бал, отриманий за модульні контрольні роботи, становить 60 балів.

Підсумкова модульна оцінка визначається в балах як сума поточної та контрольної модульних оцінок. Модуль зараховується здобувачеві, якщо він успішно виконав всі види навчальної роботи, передбачені силабусом освітнього компонента. Перескладання будь-яких видів робіт, передбачених силабусом освітнього компонента, з метою підвищення підсумкової модульної оцінки не дозволяється. Заборгованість із модуля повинна бути ліквідована здобувачем у позааудиторний час на консультаціях за графіком, затвердженим на засіданні кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи до початку підсумкового контролю з наступного модуля. Кінцевий термін ліквідації заборгованості з модульного контролю обмежується початком заліково-екзаменаційної сесії.

Якщо з дисципліни підсумкова оцінка (бали) з освітнього компонента як сума підсумкових модульних оцінок становить не менше як 75 балів, то, за згодою здобувача освіти, вона може бути зарахована як підсумкова оцінка з ОК (навчальної дисципліни). Така оцінка виставляється в день проведення екзамену в присутності здобувача освіти. Іспит складається у випадку, якщо здобувач освіти бажає підвищити рейтинг або у випадку незадовільної підсумкової семестрової оцінки. У цьому випадку бали, набрані здобувачем за результатами модульних контрольних робіт, анулюються.

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Якщо здобувач освіти не відвідував окремі аудиторні заняття – на консультаціях він має право відпрацювати пропущені заняття та добрати відповідну кількість балів, які були визначені на дану тему заняття. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

Політика щодо академічної доброчесності. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної освітньої (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації».

Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі здобувача освіти є підставою для її незарахування, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Списування під час контрольних та самостійних робіт, іспиту заборонені (зокрема, з використанням мобільних девайсів). Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються. У випадку таких подій – реагування відповідно до Кодексу академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Політика щодо відвідування. Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, навчання за програмою подвійного диплома, з використанням елементів дуальної форми здобуття освіти, міжнародне стажування) навчання може відбуватись за

індивідуальним графіком (в онлайн режимі за погодженням із деканом факультету).

Визнання результатів навчання, отриманих здобувачами вищої освіти у неформальній та/або інформальній освіті, здійснюється на добровільній основі та передбачає підтвердження того, що здобувач досяг результатів навчання, передбачених ОПП, за якою він навчається. Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті, які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому, так і його окремому розділу, темі (темам), індивідуальному завданню, курсовій роботі (проєкту), контрольній роботі тощо, які передбачені програмою (силабусом) освітнього компонента (Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у ВНУ імені Лесі Українки).

V. Підсумковий контроль

Іспит проводиться у вигляді письмового або комп'ютерного тестування. Здобувачам освіти пропонуються тестові завдання у кількості 30 запитань (по 2 бали). Максимальна оцінка за іспит – **60 балів**.

Види тестових завдань:

- з вибором однієї правильної відповіді;
- з вибором декількох правильних відповідей;
- на встановлення відповідності запропонованих наборів тверджень;
- завдання на відтворення правильної відповіді (формулювань понять) по пам'яті;
- завдання відкритого типу, що передбачає розгорнуту відповідь.

Тестові завдання складаються відповідно до питань, винесених на іспит.

Програма іспиту затверджується на засіданні кафедри.

Складання та перескладання іспиту проводиться згідно розкладу. Повторне складання екзамену допускається не більше як два рази: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

Орієнтовні питання іспиту

1. Адвокація як основа соціального партнерства між клієнтом та соціальним працівником.
2. Алгоритм вирішення конфліктних ситуацій.
3. Американська модель соціальної відповідальності бізнесу.
4. Аналіз соціального звіту.
5. Базові принципи соціального партнерства у діяльності соціального відповідального бізнесу.
6. Важлива роль волонтерства у розбудові соціального партнерства для вирішення соціальних проблем у населення.
7. Визначення сутності поняття «конфлікт».
8. Волонтерство у соціальному партнерстві
9. Волонтерські організації в Україні.
10. Галузеві тристоронні соціально-економічні ради.
11. Галузеві угоди соціального партнерства.
12. Двопартизм та трипартизм.
13. Дії соціального працівника при здійсненні представництва інтересів клієнта.
14. Європейська модель соціальної відповідальності бізнесу.
15. Закон України «Про колективні договори і угоди».
16. Закон України «Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності».
17. Закон України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)».
18. Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».
19. Закон України «Про соціальний діалог в Україні».
20. Зарубіжний досвід соціального партнерства
21. Інститут сімейної медіації в Україні.
22. Інституційна структура і правова база національних тристоронніх органів соціального

- партнерства країн членів ЄС.
23. Інституційне забезпечення соціального партнерства
 24. Інтереси стейкхолдерів щодо соціальної звітності.
 25. Історія розвитку соціальної відповідальності.
 26. Історія формування соціального партнерства у сфері соціальної допомоги, соціальних послуг та соціального замовлення.
 27. Кодекс законів про працю України.
 28. Конвенція МОП № 144 «Про тристоронні консультації для сприяння застосуванню міжнародних трудових норм».
 29. Конвенція МОП № 154 «Про сприяння колективним переговорам».
 30. Конвенція МОП № 98 «Про застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів».
 31. Механізм взаємодії елементів соціального партнерства.
 32. Механізм розбудови соціального партнерства для розвитку волонтерства та благодійності.
 33. Міжнародна організація праці(МОП).
 34. Міжнародні волонтерські організації.
 35. Національна служба посередництва і примирення.
 36. Національна тристороння соціально-економічна рада.
 37. Об'єднання організацій роботодавців України.
 38. Основи формування інформаційної політики у сфері соціального партнерства та соціальної відповідальності.
 39. Основні принципи та рівні соціального діалогу.
 40. Основні учасники конфліктних ситуацій.
 41. Особливості функціонування територіальних тристоронніх соціально-економічних рад.
 42. Переваги соціальної відповідальності.
 43. Піраміда соціальної відповідальності А. Керолла.
 44. Побудова системи інформаційних комунікацій у сфері соціального партнерства.
 45. Порядок звітування про виконання Колективного договору.
 46. Посередництво (медіація) як вид представництва інтересів клієнта.
 47. Посередницька процедура як функціональний обов'язок соціального працівника.
 48. Правове забезпечення соціального партнерства.
 49. Приклади роботи соціального працівника як менеджера соціальних послуг.
 50. Принципи соціального партнерства.
 51. Принципи формування інформаційної політики у сфері соціального партнерства.
 52. Причини конфліктів.
 53. Профілактика та попередження виникнення конфліктів.
 54. Профспілки та їх об'єднання.
 55. Публічність і репутація у професійному співтоваристві.
 56. Регіональні(територіальні) угоди соціального партнерства.
 57. Рівні та цілі соціального партнерства.
 58. Роль соціального партнерства у розвитку територіальних громад.
 59. Склад та функції мобільних груп реагування на сімейні конфлікти.
 60. Соціальне замовлення як форма соціального партнерства у сфері соціальної роботи.
 61. Соціальне партнерство в Німеччині.
 62. Соціальне партнерство в Норвегії.
 63. Соціальне партнерство в Польщі.
 64. Соціальне партнерство в Сполученому Королівстві Великої Британії.
 65. Соціальне партнерство в США.
 66. Соціальне партнерство в Японії.
 67. Соціальне партнерство та його роль у формуванні міжсекторальної співпраці у процесі надання соціальних послуг.
 68. Соціальний діалог у роботі соціальних закладів: особливості роботи соціального

працівника.

69. Спеціальна комісія для вжиття заходів щодо запобігання різкому зростанню безробіття під час масового вивільнення працівників.
70. Способи регулювання конфліктів.
71. Сторони і суб'єкти соціального діалогу в Україні.
72. Структура соціального звіту.
73. Структура, функції, причини та механізм соціального конфлікту.
74. Суб'єкти соціального партнерства та об'єкти їх інтересів.
75. Сутність поняття «соціальне партнерство».
76. Сутність понять «соціальний діалог» та «колективно-договірне регулювання соціально-трудових відносин».
77. Сутність та завдання соціального звіту.
78. Сутність та структура Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні.
79. Сутність та структура Колективного договору.
80. Суть і значення соціальної відповідальності.
81. Суть міжнародних ініціатив та критеріїв ефективності соціальної відповідальності.
82. Сфери прояву соціальної відповідальності.
83. Типи волонтерів за родом діяльності.
84. Типи конфліктів.
85. Тристороння основа управління фондами соціального страхування.
86. Форми соціального діалогу.
87. Форми соціальної звітності.
88. Функції соціального партнерства.
89. Шляхи залучення матеріальних та фінансових ресурсів для волонтерських організацій.
90. Японська модель соціальної відповідальності бізнесу.

VI. Шкала оцінювання

Критерії оцінювання під час аудиторних занять за темами 2, 4, 6, 8, 10

2 бали - Оцінюється робота здобувача освіти, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки за умови особистого мультимедійного представлення завдання на практичному занятті.

1,5 бали - Оцінюється робота здобувача освіти, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.

1 бал - Оцінюється робота здобувача освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу за відповідною темою, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень та понять. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.

0,5 балів - Оцінюється робота здобувача освіти, який при відтворенні навчального матеріалу дає елементарну, фрагментарну відповідь, з початковим уявленням про предмет вивчення, не вміє застосувати теоретичні положення при розв'язанні задач.

0 балів - Оцінюється робота здобувача освіти, який не володіє навчальним матеріалом за відповідною темою та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Критерії оцінювання під час аудиторних занять за темами 1, 3, 5, 7, 9

4 бали - Оцінюється робота здобувача освіти, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки за умови особистого мультимедійного представлення завдання на практичному занятті.

3 бали - Оцінюється робота здобувача освіти, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.

2 бал - Оцінюється робота здобувача освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу за відповідною темою, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень та понять. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.

1 балів - Оцінюється робота здобувача освіти, який при відтворенні навчального матеріалу дає елементарну, фрагментарну відповідь, з початковим уявленням про предмет вивчення, не вміє застосувати теоретичні положення при розв'язанні задач.

0 балів - Оцінюється робота здобувача освіти, який не володіє навчальним матеріалом за відповідною темою та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів, де формою контролю є іспит

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75–81	Добре	C	загалом хороша робота
67–74	Задовільно	D	непогано
60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–59	Незадовільно	Fx	Необхідне перескладання

VI. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Основна

1. Гусєва О.Ю., Воскобоева О.В., Хлевицька Т.Б. Соціальна відповідальність бізнесу: навчальний посібник. Київ. Державний університет телекомунікацій, 2020. 222 с. URL: https://duikt.edu.ua/uploads/1_2168_88978048.pdf

2. Перхайло Н.А. Партнерство суб'єктів соціальної роботи: навчальний посібник. Переяслав-Хмельницький: ФОП Домбровська Я.М., 2018. 206 с. URL: <http://ephsheir.phdpu.edu.ua:8081/xmlui/handle/8989898989/3653>
 3. Повалій Т.Л., Бойко О.П. Соціальне партнерство та професійні комунікації в роботі менеджера соціокультурної діяльності: навчальний посібник. Суми: Сумський державний університет, 2021. 241 с. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/86040>
 4. Романова Н. Ф., Мельник І. П. Соціальне партнерство : навчально-методичний посібник. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. 238 с. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/16040>
- Додаткова*
5. Драгомирецька Н.М., Піроженко Н. В., Матвеєнко І.В. Державно-громадянське партнерство у сфері соціального розвитку: навч. посіб. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2017. 288 с.
 6. Зіброва О. В., Любушкіна І.О., Тур І. Ю. Розвиток соціального партнерства у системі соціального захисту. *Причорноморські економічні студії*. 2021. №64. С. 7-10. DOI: <https://doi.org/10.32843/bses.64-1>
 7. Ісайкіна О.Д. Соціальна відповідальність. навчальний посібник. Переяслав-Хмельницький: ФОП Домбровська Я.М., 2018. 220 с. URL: <http://ephsheir.phdpu.edu.ua:8081/xmlui/handle/8989898989/3738>
 8. Капустін В. В. Зарубіжний досвід механізмів реалізації соціального партнерства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 16. С. 118-123. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.16.118>
 9. Коленда Н. В., Колосок А. М., Черчик А. О., Черчик Л. М. Соціальне підприємництво та соціально відповідальний бізнес в системі забезпечення соціальної безпеки населення : монографія. Луцьк : Терен, 2017. 136 с. URL: <http://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/16520>
 10. Коленда Н. В., Черчик Л. М., Колосок А. М. Соціальний діалог у системі забезпечення соціальної безпеки: теоретико-прикладний аспект: монографія. Луцьк : Терен, 2017. 156 с. URL: <http://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/16548>
 11. Колосок А. М. Зарубіжний досвід формування національних тристоронніх органів соціального партнерства. *Ввічливість. Humanitas*. 2021. № 1. С. 66-73. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2021.1.11>
 12. Колосок А. М., Буднік С. В. Соціальна відповідальність в акваріумному бізнесі: економічні та педагогічні аспекти. *Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. 2019. № 4(20). С. 109 – 116. DOI: <https://doi.org/10.29038/2411-4014-2019-04-109-116>
 13. Кравець Г.В. Соціальний діалог та соціальне партнерство: методичні рекомендації. Одеса: ОНУ, 2021. 23 с. URL: https://onu.edu.ua/pub/bank/userfiles/files/edu-programm/psy/231_social_robota_magistr2020/MR_Sotsialnyi_dialoh_ta_sotsialne_partnerstvo.doc
 14. Кузьміна М.О., Масюк О.П., Кузьмін В.В., Міщан І.В. Соціальне партнерство як інструмент підготовки соціального працівника у закладі вищої освіти. *Науковий журнал Хортицької національної академії*. 2021. №5. DOI: <https://doi.org/10.51706/2707-3076-2021-5-18>
 15. Лаухіна Л. М., Кобзар Н. І., Рабіч О.В., Скачедуб С.А. Соціальне партнерство в Україні та його правове забезпечення. *Економічний простір*. 2020. № 162. С. 7-12. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/162-1>
 16. Майстренко О. В. Напрями соціального партнерства: міжнародний досвід. *Економіка та суспільство*. 2021. № 27. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-27-15>
 17. Мареніченко В.В., Шпортюк Н.Л., Добрянський А.В. Світовий досвід реалізації механізмів соціального партнерства та його застосування в Україні. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2022. №1(72). С. 58-63. DOI: <https://doi.org/10.32838/TNU-2663-6468/2022.1/11>
 18. Олійник О.О. Соціальна відповідальність: навчальний посібник. Рівне: НУВГП, 2017. 222 с. URL: <http://ep3.nuwm.edu.ua/id/eprint/11226>

19. Потенціал і розвиток бізнесу: навч. посіб. / Кол. авт.: О. М. Полінкевич, Л. В. Шостак, Л. В. Белінська, І. Г. Волинець, Н. О. Грицюк, Л. С. Громко, Т. І. Данилюк, А. М. Колосок, В. П. Левченко, Л. Г. Ліпич, В. В. Мальцева, Г. В. Миськів, І. Р. Мищишин, Т. В. Сак, О. В. Скорук, В. В. Тринчук, О. А. Хілуха, Т. О. Шматковська, Л. О. Ющишина; за ред. О. М. Полінкевич, Л. В. Шостак. Луцьк: Вежа-Друк, 2019. 482 с. URL: <http://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/16668>

20. Шапоренко О. І. Соціальне партнерство у вирішенні соціально-трудових конфліктів. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2019. № 3. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.3.3>

21. Kamiński R., Khovrak I., Kolosok A., Kytsyuk I., Pavlikha N., Polinkevych O. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw jako przedmiot sprawozdawczości niefinansowej w świetle regulacji prawnych i doświadczeń praktycznych w Polsce i na Ukrainie. Poznań: Polskie Towarzystwo Ekonomiczne Oddział w Poznaniu, 2020. 238 str. <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/20969>

22. Polinkevych O., Kolosok A. Rozwój społecznej odpowiedzialności biznesu na Ukrainie. Ekonomiczne, społeczne i prawne aspekty zarządzania przedsiębiorstwami kontekst kryzysu polityczno-gospodarczego. Poznań: Polskie Towarzystwo Ekonomiczne Oddział w Poznaniu, 2022. S. 199-225.

23. Hiroyuki Tsunashima Exploring the partnership between the agriculture and social welfare sectors. *Open Access Government*. 2023. S. 1-4. DOI: <https://doi.org/10.56367/OAG-038-10691>

Інтернет-ресурси

24. Державна служба України з питань праці. URL: <https://dsp.gov.ua/>

25. Державний центр зайнятості. URL: <https://www.dcz.gov.ua/>

26. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws>

27. Міністерство соціальної політики України. URL: <https://www.msp.gov.ua/>

28. Національна служба посередництва і примирення. URL: <https://nspp.org.ua/>

29. Національна соціальна сервісна служба України. URL: <https://nssu.gov.ua/>

30. Національна тристороння соціально-економічна рада. URL: <https://ntser.gov.ua/>

31. Пенсійний фонд України. URL: <https://www.pfu.gov.ua/>

32. Федерації професійних спілок України. URL: <https://www.fpsu.org.ua/>

33. Федерація роботодавців України. URL: <https://fru.ua/ua/>